

Jalovec obecný pravý

Juniperus communis L. subsp. *communis*

Stupeň ohrožení: C3

POPIS

Obvykle více kmenný keř až stromek, výjimečně má jeden přímý kmen a dorůstá výšky přes 12 m, značně proměnlivého tvaru. Dožívá se až několika set let věku. Větvení má nepravidelné s letorosty tenkými, vzpřímenými nebo i rozkladitými. Kořeny daleko sahající těsně pod povrchem. Dobře kořenuje z řízků. Špičaté jehlice 1-2 cm dlouhé vyrůstají v trojčetných přeslenech a mají bílé voskové proužky (řady průduchů) na svrchní straně. Je to dvoudomá dřevina. Modročerné, ojíněné dužnaté šišky (galbuly) dozrávají ve druhém nebo třetím roce.

EKOLOGIE

Jalovec je dřevina velmi světlomilná, vydrží jen docela slabý zástín. Požadavky na vláhu nelze přesně vyjádřit, snese zcela vysychavé a mělké půdy a na druhé straně roste dobře v nadbytku vláhy na rašeliništích. Je skoro lhostejný ke složení půdy a geologickému podloží - roste na chudých pískách i na vápencích, zejména tam kde je vyvinuta vrstva surového humusu. Je lhostejný k extrémním projevům klimatu.

V ČR se nachází zejména na jižních až západních expozicích (54 %) a v rozpětí nadmořských výšek 200-1300 m, dle záznamů běžně 200 až 800 m n. m., většina lokalit leží ve 2.-5. lesním vegetačním stupni. Vyskytuje se nepravidelně, jeho výskyt byl zaznamenán v 11 svazech 7 tříd fytoocenologického systému, přičemž asi 25 % záznamů pochází ze třídy *Vaccinio Piceetea*, ze svazu *Dicrano-Pinion*, také je častější ve svazu *Genistion* třídy *Nardo-Callunetea* i ve třídě *Festuco-brometea*. Druh byl zaznamenán v nelesních společenstvech.

ROZŠÍŘENÍ

Eurasijský druh. Na našem území je jalovec obecný rozšířen nepravidelně a mezernatě od nížin až do hor. Přirozená stanoviště jsou jen tam, kde konkurence ostatních dřevin je oslabena. Jsou to skály, slunné svahy s mělkou půdou, dále chudé písky a rašeliny aj. Častější je druhotné rozšíření na pastvinách, kde se vyskytuje i na velkých plochách. Přirozené rozšíření jalovce obecného je dalekosáhle pozměněno lidskou činností.

PŘÍČINY OHROŽENÍ

Likvidace jeho stanovišť člověkem, vypalování, sběr plodů jako koření. Špatně generativní rozmnožování.

SEZNAM LITERATURY

GRULICH V., 2012. *Red List of vascular plants of the Czech Republic, 3rd edition*. Preslia 84: 631–645.

HOLUB J., 2000. *Černá listina vymizelých taxonů květeny České republiky a Slovenské republiky*. Preslia 72: 167-186.

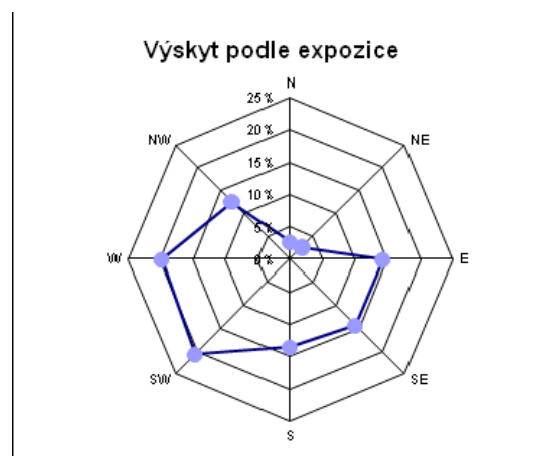
HOLUB. J. & PROCHÁZKA F., 2000. *Red list of vascular plants of the Czech Republic - 2000*. Preslia 72: 187-230.

KOLBEK J. et PETŘÍČEK V., 1985. *Flóra a vegetace širšího okolí Čertovy a Kněžské skály na Křivoklátsku*. Bohem. Centr., Praha, 14: 109-160.

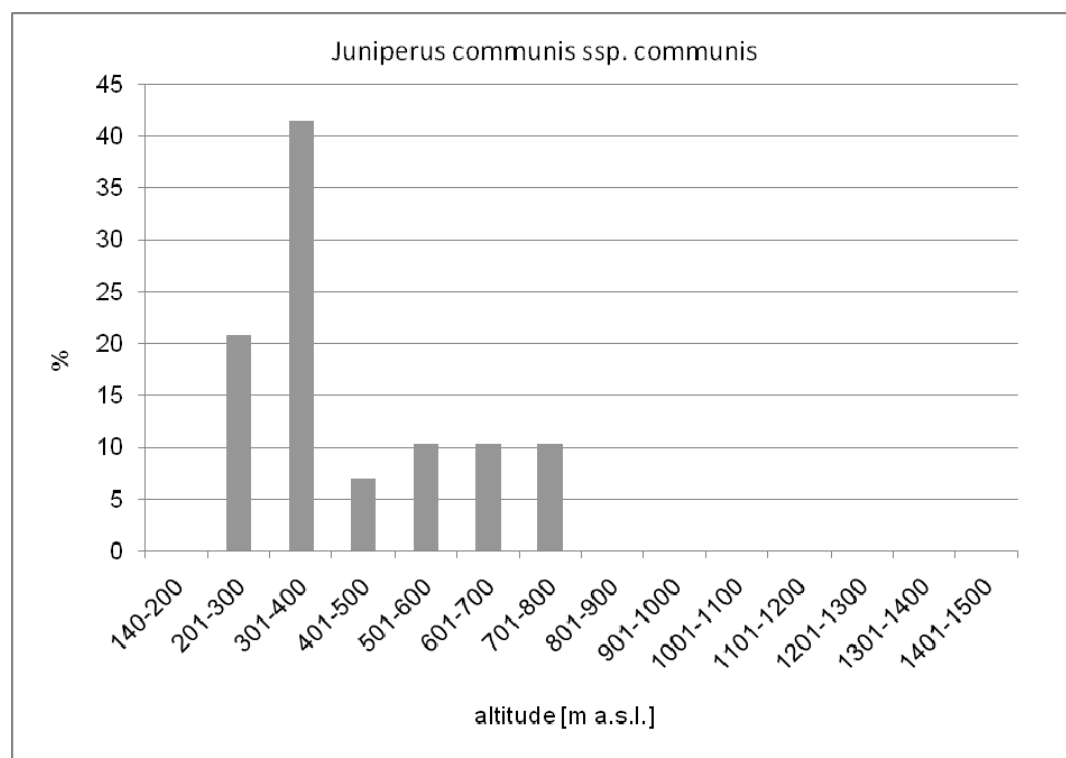
PROCHÁZKA F. (ed.), 2001. *Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky (stav v roce 2000)*. Příroda, Praha, 18: 1-166

SKALICKÁ A., 1988. In: Květena České socialistické republiky, vol. 1, HEJNÝ, S., SLAVÍK, B. (eds), Academia, Praha.

ÚRADNÍČEK L., MADĚRA P., TICHÁ S., KOBLÍŽEK J., 2010. *Woody plants of the Czech Republic*. Lesnická práce, Kostelec nad Černými lesy, pp. 368.

Výskyt podle nadmořské výšky

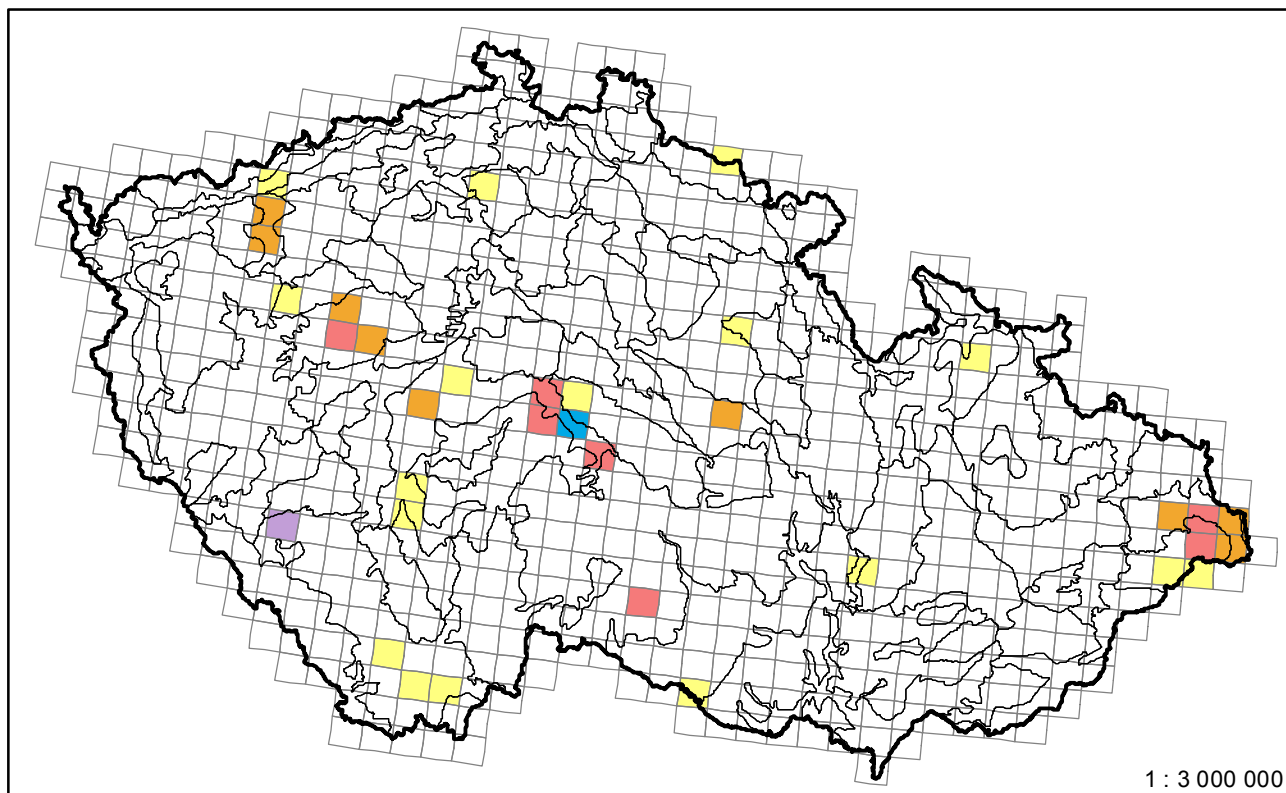

Výskyt podle SLT

	extreme			acid				trophic						humus enriched			water enriched			gleying			wet		turf
	X	Z	Y	M	K	N	I	S	F	C	B	W	H	D	A	J	L	U	V	O	P	Q	T	G	R
9																									
8																									
7																									
6										1															
5						1					3								1						
4					4			1												1	1				
3				2	15	1	1	1			2										2				
2		1		3	13	2	2	1		4										1	1				
1								1																	
0																									

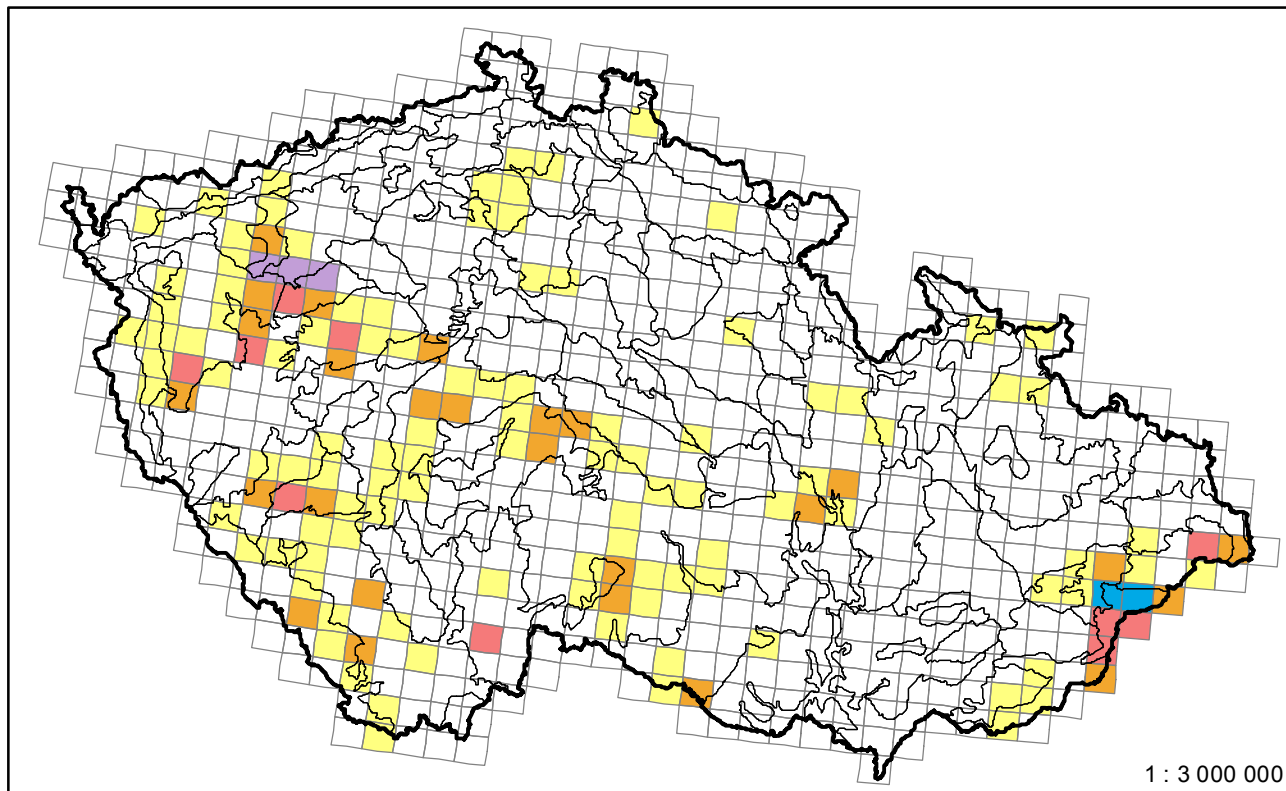

Výskyt do roku 2000

počet lokalit 1 2 3 - 4 5 - 7 8 - 11

Výskyt po roce 2001

počet lokalit 1 - 4 5 - 11 12 - 19 20 - 30 31 - 87